

(2) Et si crasse populariterque loquendo, nihil aliud Vniversitas existat, quàm homines ipsius Vniversitatis; subtilitate tamen, fictioneque juris, unicam personam Vniversitas repræsentat. Ac ideo minimè procedit, sed pura puta est asyllogistia: Imperii Status civitas est, & eo nomine, vigore Pacis Religiosæ, ex arbitratu libero Augustanam confessionem amplecti, ejusque exercitium inchoare potest. Ergò etiam singuli cives, eorumve insignis aliqua pars, tanquàm Vniversitatis membra; hoc idem facere queunt. Id etenim privilegium, isque honor; Vniversitatis est, non singulorum. Vniversitatem verò totaliter & universim, Senatus repræsentat; cui utpotè jurisdictionis & imperii vis, concredita censetur: pariter ferè, ut plures quævis in Capitulo Canonici sint, non tamen hi, sed Episcopus, pro Statu Imperii habetur. (3) Quà eadem ratione, nec illud quicquàm sublevare Cives potest, quòd qui sunt extra Senatum, potissimam constituere dicuntur Civitatis partem. Potius enim, non in numero semper, sed ut plurimum in dignitate consistit. Et sic, cum (ut modò dictum) jurisdictio omnis, penes Senatum plerunque sit, eaque Cives omnino destituantur: potior idcirco Civitatis pars, Senatus erit. (4) Ferdinandi Regis declarationem, eò quod Re-cessibus Imperii non sit inserta, haut multum probare posse videtur. Quin & eandem, magis ad deliberationem de futurâ pace Religionis fanciendâ; quàm ad ejus interpretationem vel derogationem pertinere; cum ipse contextus, tum & dies adscripta, seu datum (ut vulgò loquimur) produnt satis manifestè. *Aliis quoque rationibus multis, declarationis hujus nullitatem evincere satagunt Rosacorb. pract. forens. cap. 32. fol. 67. & Syringus, thesi. 41.*

7. Ut ut hæc utrinque speciosa videantur, ita ut in ancipiti constitutus, quam in partem iudicii æquilibri-

B

um